

Stk. 4. Størrelsen af hjælpen fastsættes af det i § 10 omhandlede fordelingsnævn efter et skøn over samtlige foreliggende omstændigheder. Hjælpen kan ydes i form af et éngangsbeløb eller som en løbende ydelse ved køb af livrente eller på lignende måde efter fordelingsnævnets nærmere bestemmelse. Hjælpen kan i det enkelte tilfælde normalt ikke overstige 10 000 kr. eller, hvor hjælpen fastsættes som en løbende ydelse, 15 000 kr.

Stk. 5. Hjælpen kan ydes samtidig med éngangsydelse i henhold til § 2 og godtgørelse i henhold til §§ 3-5.

§ 7. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan det i § 10 omhandlede fordelingsnævn dispensere fra kravet om dansk statsborgerskab og om ophold her i landet, da frihedsberøvelse m. v. fandt sted.

§ 8. Må frihedsberøvelsen m. v. anses for at have stået i forbindelse med tjeneste eller arbejde for den tyske besættelsesmagt eller dermed samarbejdende korps, organisationer eller enkeltpersoner, ydes der ikke éngangsydelse, godtgørelse eller hjælp i henhold til §§ 2, 3-5 og 6.

§ 9. Er der for frihedsberøvelse ydet godtgørelse i henhold til tysk lovgivning, kan der ikke ydes godtgørelse i henhold til nærværende lovs §§ 3-5.

§ 10. Behandlingen af sager vedrørende éngangsydelse i henhold til § 2, godtgørelse i henhold til §§ 3-5 og hjælp i henhold til § 6 henlægges til et fordelingsnævn bestående af en af socialministeren beskikket formand, samt af 2 medlemmer, der ligeledes beskikkes af socialministeren. Nævnet er berettiget til at tilkalde særlige sagkyndige, der uden stemmeret kan deltage i nævnets forhandlinger.

Stk. 2. Nævnets afgørelse af spørgsmålet om ydelse af éngangsydelse i henhold til § 2 og godtgørelse i henhold til §§ 3-5 kan af pågældende indbringes for et ankenævn på 3 medlemmer, der nedsættes ved socialministerens foranstaltning, og hvis medlemmer udpeges af præsidenten for højesteret blandt rettens medlemmer. Anke skal være indgivet senest 8 uger efter, at fordelings-

nævnets afgørelse er meddelt pågældende. Fordelingsnævnets afgørelse af spørgsmålet om ydelse af hjælp i henhold til § 6 er endelig.

Stk. 3. Nævnenes forretningsorden fastsættes af socialministeren.

§ 11. Udbetaling af éngangsydelse i henhold til § 2 og af godtgørelse for lidelse og tort i anledning af frihedsberøvelse i henhold til §§ 3-5 forudsætter, at begæring herom indgives til det i § 10 omhandlede fordelingsnævn inden 2 måneder efter lovens ikrafttræden, dog inden 4 måneder efter dette tidspunkt, hvis pågældende ved lovens ikrafttræden havde ophold i udlandet.

Stk. 2. Når særlige omstændigheder foreligger, kan nævnet bortse fra de i stk. 1 nævnte frister.

Stk. 3. Ansøgning om hjælp i henhold til § 6 fremsættes snarest muligt og skal indgives til fordelingsnævnet. Socialministeren fastsætter efter indstilling fra nævnet en dato — dog tidligst 6 måneders dagen for lovens ikrafttræden — efter hvilken dato der ikke vil kunne modtages ansøgninger om hjælp i henhold til § 6.

Stk. 4. Når nævnet herefter har behandlet samtlige indkomne begæringer og ansøgninger, træffer socialministeren afgørelse om dets ophævelse.

§ 12. Inden nævnet afslutter sin virksomhed, jfr. § 11, stk. 4, foretager det en opgørelse over de i henhold til §§ 2, 3-5 og 6 udbetalte ydelser samt de i henhold til § 13, 2. punktum, afholdte administrationsomkostninger. Den herefter resterende del af det i § 1 omhandlede beløb overføres til en fond, hvis midler skal anvendes fuldtud til fordel for besættelsestidens ofre. De nærmere regler for fondens virksomhed fastsættes af socialministeren.

§ 13. Socialministeren fastsætter efter forhandling med finansministeren et vederlag én gang for alle til formændene for og medlemmerne af fordelingsnævnet og ankenævnet samt nævnenes sekretærer, hvilke vederlag afholdes af statskassen. Andre omkostninger i forbindelse med nævnenes virksomhed udredes af det i § 1 omhandlede beløb.